

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: **Union poisťovňa, a.s.**, so sídlom v Bratislave, Bajkalská 29/A, IČO: 31 322 051, *zastúpeného advokátom JUDr. Ondrejom Krempaským, so sídlom v Bratislave, Strojnícka 8*, proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Vazovova 2, za účasti: **GAKAL, a.s.**, so sídlom Žihárec 280, IČO: 36 197 611 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu právneho predchodcu žalovaného Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1846/06/1 zo dňa 3. augusta 2006, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 388/2006-77 zo dňa 7. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 388/2006-77 zo dňa 7. júna 2011 **m e n í** tak, že rozhodnutie právneho predchodcu žalovaného Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1846/06/1 zo dňa 3. augusta 2006 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 1.181,09 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ondreja Krempaského vedený v T., a.s., č. účtu X. v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 2S 388/2006-77 zo dňa 7. júna 2011 podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol žalobu proti rozhodnutiu právneho predchodcu žalovaného Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1846/06/1 zo dňa 3. augusta 2006, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutia Colného úradu Košice sp. zn. 41999/5664/2005-R1 zo dňa 12. novembra 2005 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie R1“ alebo „vec R1“) a sp. zn. 41999/5664/2005-R2 zo dňa 12. novembra 2005 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie R2“ alebo „vec R2“). **Prvostupňovým rozhodnutím R1** bola spoločnosti GAKAL, a.s. (ako dlžníkovi colného dlhu) a žalobcovi (ako ručiteľovi colného dlhu) spoločne uložená povinnosť zaplatiť colný dlh vo výške 7.768.583,--Sk (257.869,71 €) v lehote 10 dní od oznámenia rozhodnutia, ktorý vznikol podľa ustanovenia § 397 ods. 1 písm. b/ Colného zákona č. 238/2001 Z. z. (ďalej len „zákon č. 238/2001 Z. z.“) prepustením tovaru – časti rotačného tlačiarenskeho stroja zn. HARRIS M 850A v rozmontovanom stave špecifikovaného podľa dielčích dovozných faktúr č. WEB 1036-01 až WEB 1036-09, výrobné číslo 135067 v hodnote 36.318.760,--Sk (1.205.561,97 €) o hmotnosti 111.669 kg, ktorý podlieha dovozným platbám – do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb na základe povolenia colného úradu Košice ev.č. DC05664101801 rozhodnutím v colnom konaní ev.č. JCD 0566406102240 zo dňa 20. októbra 2001; colný dlh vznikol v okamihu prijatia colného vyhlásenia na prepustenie tovaru, ktorý podlieha dovozným platbám, do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb, t.j. dňa 30. októbra 2001. **Prvostupňovým rozhodnutím R2** bola spoločnosti GAKAL, a.s. (ako dlžníkovi colného dlhu) a žalobcovi (ako ručiteľovi colného dlhu) spoločne uložená povinnosť zaplatiť colný dlh vo výške 629.887,--Sk (20.908,41 €) v lehote 10 dní od oznámenia rozhodnutia, ktorý vznikol podľa ustanovenia § 397 ods. 1 písm. b/ zákona č. 238/2001 Z. z. prepustením tovaru – časti rotačného tlačiarenskeho stroja zn. HARRIS M 850A v rozmontovanom stave špecifikovaného podľa dovoznej faktúry č. WEB 1036-10, výrobné číslo 135067 v hodnote 3.042.931,--Sk (1.205.561,97 €) o hmotnosti 1.842 kg, ktorý podlieha dovozným platbám – do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb na základe povolenia Colného úradu Košice ev.č. DC05664101801 rozhodnutím v colnom konaní ev.č. JCD 0566413102650 zo dňa

16. novembra 2001; colný dlh vznikol v okamihu prijatia colného vyhlásenia na prepustenie tovaru, ktorý podlieha dovozným platbám, do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb, t.j. dňa 16. novembra 2001.

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že colný úrad určil lehotu na spätný vývoz tovaru, resp. pridelenie iného colne schváleného určenia do 31. decembra 2002, ktorú následne predĺžil do 30. apríla 2004. Deklarant v uvedenej lehote tovar z colného územia späť nevyviezol do zahraničia a ani nepožiadal o pridelenie iného colne schváleného určenia; na ústnom konaní sa bez ospravedlnenia nezúčastnil ani sa k nemu písomne nevyjadril. Táto skutočnosť mala za následok vznik colného dlhu podľa § 397 ods. 1 písm. b/, ods. 2, § 397 ods. 8 zákona č. 238/2001 Z. z. Colný dlh bol zabezpečený formou záruky poskytnutej žalobcom v celkovej výške 8.960.000,-Sk (297.417,51 €). Platná právna úprava (§ 351 ods. 1, § 352 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z. z.) ukladá colnému úradu povinnosť určiť sumu dovozných platieb v deň ukončenia, a to vo výške 3 % za každý aj začatý mesiac, počas ktorého bol tovar v režime dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla spôsobom, ktorý je uvedený v citovanom ustanovení.

Krajský súd uviedol, že na predmetnú vec bolo potrebné aplikovať právne predpisy platné a účinné pred prístupím Slovenskej republiky k Európskej únii, pričom vychádzal z § 91 ods. 1 zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, čl. 13 piatej časti prílohy č. III Aktu o prístupí k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, tretia časť, hlava I „Voľný obeh tovaru“, kapitola I „Colná únia“ postupy, ktorými sa upravuje vznik colného dlhu, zápis do účtovnej evidencie a vymeranie po prepustení ustanovení v článkoch 201 až 232 Nariadenia rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov a článkoch 859 až 876a Nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorými sa vykonáva Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, pre členské štáty platí, že vymeranie sa uskutoční podľa právnych predpisov Spoločenstva. Ak však colný dlh vznikol pred dňom prístupu, vymeria colný dlh dotknutý nový členský štát podľa svojich platných predpisov a vo svoj prospech.

Podľa názoru krajského súdu postup správneho orgánu prvého stupňa vo vzťahu k vymeraniu colného dlhu za režim dočasné použitie bol správny a v súlade s platnou právnou

úpravou. Colný dlh za režim dočasného použitia bolo možné po prvýkrát určiť v deň jeho ukončenia, t.j. 30. apríla 2004, a preto je potrebné od tohto termínu počítat' aj lehotu uvedenú v ustanovení § 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutie Colného riaditeľstva Slovenskej republiky ako aj prvostupňové rozhodnutia R1, R2 zrušiť; uplatnil si náhradu trov konania. Uviedol, že rešpektuje názor a argumentáciu krajského súdu k otázke aplikácie § 91 ods. 1 zákona č. 199/2004 Z. z. Nestotožnil sa však so závermi krajského súdu k námietke správnosti aplikácie § 352 ods. 2 v spojení s § 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z.

Podľa žalobcu je sporné začatie plynutia lehoty podľa § 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z., ktoré je dané dňom vzniku colného dlhu. Colné orgány aj krajský súd bez bližšieho odôvodnenia odvodzujú začiatok plynutia lehoty odo dňa skončenia režimu dočasného použitia s poukazom na § 351, § 352 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z. z., ktorý ukladá colnému úradu povinnosť určiť sumu dovozných platieb v deň ukončenia vo výške 3 % za každý začatý mesiac. Začiatok plynutia lehoty je daný objektívnou skutočnosťou, t.j. vznikom colného dlhu. Pri režime dočasné použitie colný dlh vzniká podľa § 397 ods. 1 písm. b/ prepustením tovaru do režimu dočasné použitie. Colný úrad je zodpovedný za to, aby nedošlo k uplynutiu lehoty, a preto aj jeho argumentáciu, ktorú prevzal krajský súd, žalobca považuje za účelovú. Nebolo preukázané, že došlo k ukončeniu tohto režimu. Podľa § 287 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z. z. režimy s podmiennečným oslobodením od dovozného cla a režimy s ekonomickým účinkom sa ukončia pridelením iného colne schváleného určenia tovaru. Záver súdu, že režim bol ukončený 30. apríla 2004 neobstojí, pretože v administratívnom spise nie je žiadne rozhodnutie, ktorým by v zmysle § 76 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z. bol prepustený tento tovar do iného colného režimu alebo by mu bolo pridelené iné colné schválené určenie podľa § 2 písm. h/ v spojení s § 284 ods. 1, ods. 2 citovaného zákona; navyše, na ukončenie režimu neboli splnené podmienky podľa § 351 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z. z.

Podľa názoru žalobcu ustanovenie § 352 nemá vplyv na začiatok plynutia prekluzívnej lehoty, pretože ustanovuje len spôsoby výpočtov sumy cla, ktoré sú závislé od toho, či režim bol ukončený spôsobom ustanoveným zákonom alebo ak došlo k porušeniu podmienok

a colný dlh vznikol aj z iného dôvodu. Zákon neustanovuje, že ak colný režim dočasného použitia nebude ukončený, lehota uvedená v § 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z. sa prerušuje alebo zastavuje.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Uviedol, že prvostupňový správny orgán určil lehotu spätného vývozu tovaru do zahraničia do 30. apríla 2004, uvedeným dňom došlo k skončeniu režimu dočasného použitia s čiastočným oslobodením od dovozného cla. Námietky žalobcu, že administratívny spis neobsahuje doklad JCD s kódom 3158 žalovaný považuje za účelové, keďže zo strany žalobcu ako držiteľa povolenia na použitie režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od cla došlo k porušeniu podmienok tohto režimu tým, že nepodal písomné colné vyhlásenie s návrhom na prepustenie tovaru do niektorého colného režimu alebo pridelenie iného colne schváleného určenia. Vzhľadom na skutočnosť, že s prepustením tovaru do colného režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla a v príčinnej súvislosti s tým aj vznikom colného dlhu podľa § 397 ods. 1 písm. b/ zákona č. 238/2001 Z. z. (colný dlh vznikol podľa § 352 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z. z.) došlo aj ku vzniku colného dlhu iným spôsobom ako prijatím colného vyhlásenia (deklarant v lehote určenej colným úradom na základe povolenia vydaného podľa platnej právnej úpravy predmetný tovar späť nevyviezol ani nepožiadaval o pridelenie iného colne schváleného určenia), Colný úrad Košice v súlade s platnou právnou úpravou vydal rozhodnutia o vzniku a vymeraní colných dlhov vzniknutých nesplnením povinností s príslušným režimom spojených. Podľa názoru žalovaného sa žalobca snaží vyňať z objektívne daných skutočností (dovoz zahraničného tovaru na územie Slovenskej republiky, ktorý bol v súlade s platnou právnou úpravou prepustený do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla, pričom s týmto colným režimom je spojená aj povinnosť zaplatenia colného dlhu, ktorého výška predstavuje daň z pridanej hodnoty) ďalšiu právnu skutočnosť – nesplnenie si povinnosti deklarantom späť do zahraničia predmetný tovar vyviezť – ktorej existencia má za následok vznik colného dlhu aj iným spôsobom ako prijatím colného vyhlásenia.

Žalovaný nesúhlasil s námietkami žalobcu týkajúcimi sa vymerania colného dlhu po uplynutí trojročnej prekluzívnej lehoty. Podľa žalovaného colný dlh za režim dočasného použitia bolo možné prvýkrát určiť v deň jeho ukončenia. Ustanovenie § 351 ods. 1 zákona

č. 238/2001 Z. z. je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k § 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z., ktoré je všeobecným ustanovením. Za predpokladu, že trojročná prekluzívna lehota na vymeranie colného dlhu za použitie colného režimu dočasné použitie by sa počítala odo dňa prepustenia predmetného tovaru do tohto colného režimu, v praxi by to znamenalo, že ak by colný režim dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb trval 36 mesiacov (vzhľadom na charakter zahraničného tovaru ide o obvyklú lehotu), colný dlh za použitie tohto colného režimu by nemohol byť vymeraný, pričom ide o colný režim, na základe ktorého je zahraničný tovar podliehajúci dovozným platbám do tohto režimu prepustený a tento colný režim je povolený a použitý v súlade s platnou právnou úpravou.

Ďalší účastník konania spoločnosť GAKAL, a.s. sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku s tým, že termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj na jeho internetovej stránke www.nsud.sk minimálne päť dní pred vyhlásením rozsudku (§ 156 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis právneho predchodcu žalovaného, zistil, že preskúmanému rozhodnutiu právneho predchodcu žalovaného č. 1846/06/1 z 3. augusta 2006 predchádzalo vydanie rozhodnutí v tomto časovom slede:

- 1) Rozhodnutie Colného úradu Košice č. 525/5664/2004-R1 z 11. júna 2004 o vymeraní colného dlhu, ktorý vznikol podľa § 297 ods. 8 zákona č. 238/2001 Z. z. nedodržaním podmienok stanovených pre použitie režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla dňom 1. mája 2004.

Rozhodnutím bývalého Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 38718/04 z 19. októbra 2004 bolo uvedené rozhodnutie colného úradu zrušené.

- 2) Rozhodnutie Colného úradu Košice č. 7038/5664/2004-R1 z 20. decembra 2004 o vymeraní colného dlhu žalobcovi a spoločnosti GAKAL, s.r.o., ktorý mali zaplatiť spoločne a nerozdielne.
Rozhodnutím bývalého Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 7486/05 z 25. mája 2005 bolo uvedené rozhodnutie colného úradu zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie.
- 3) Rozhodnutie Colného úradu Košice č. 7038/5664/2004-R2 z 20. decembra 2004 o vymeraní colného dlhu žalobcovi a spoločnosti GAKAL, s.r.o., ktorý mali zaplatiť spoločne a nerozdielne.
Rozhodnutím bývalého Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 7486/05 z 25. mája 2005 bolo uvedené rozhodnutie colného úradu zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie.
- 4) Rozhodnutie Colného úradu Košice č. **41999/5664/2005-R1 z 12. novembra 2005** o vymeraní colného dlhu žalobcovi a spoločnosti GAKAL, s.r.o. vo výške 7.768.583,-- Sk (257.869,71 €), ktorý mali zaplatiť spoločne a nerozdielne; a to podľa ustanovenia § 397 ods. 1 písm. b/ zákona č. 238/2001 Z. z.
Rozhodnutím bývalého Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. **1846/06/1 z 3. augusta 2006** bolo uvedené rozhodnutie colného úradu potvrdené a odvolanie žalobcu zamietnuté.
- 5) Rozhodnutie Colného úradu Košice č. **41999/5664/2005-R2 z 12. novembra 2005** o vymeraní colného dlhu žalobcovi a spoločnosti GAKAL, s.r.o. spoločne uložená povinnosť zaplatiť colný dlh vo výške 629.887,--Sk (20.908,41 €), ktorý mali zaplatiť spoločne a nerozdielne; a to podľa ustanovenia § 397 ods. 1 písm. b/ zákona č. 238/2001 Z. z.
Rozhodnutím bývalého Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. **1846/06/1 z 3. augusta 2006** bolo uvedené rozhodnutie colného úradu potvrdené a odvolanie žalobcu zamietnuté.

Predmetom súdneho prieskumu v predmetnej právnej veci sú rozhodnutia uvedené pod bodmi 4 a 5. Z prvostupňového rozhodnutia R1 vyplýva, že colný dlh vo výške 7.768.583,--Sk (257.869,71 €) vznikol podľa ustanovenia § 397 ods. 1 písm. b/ zákona č. 238/2001 Z. z., a to prepustením tovaru – časť rotačného tlačiarenskeho stroja zn. HARRIS M 850A v rozmontovanom stave špecifikovaného podľa dielčích dovozných faktúr

č. WEB 1036-01 až WEB 1036-09, výrobné č. 135067 v hodnote 36.318.760,--Sk (1.205.561,97 €) o hmotnosti 111.669 kg, ktorý podlieha dovozným platbám – do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb; colný dlh vznikol v okamihu prijatia colného vyhlásenia na prepustenie tovaru, ktorý podlieha dovozným platbám, do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb, t.j. 30. októbra 2001. Z prvostupňového rozhodnutia R2 vyplýva, že colný dlh vo výške 629.887,--Sk (20.908,41 €) tiež vznikol podľa ustanovenia § 397 ods. 1 písm. b/ zákona č. 238/2001 Z. z. prepustením tovaru – časti rotačného tlačiarenského stroja zn. HARRIS M 850A v rozmontovanom stave špecifikovaného podľa dovoznej faktúry č. WEB 1036-10, výrobné číslo 135067 v hodnote 3.042.931,--Sk (1.205.561,97 €) o hmotnosti 1.842 kg, ktorý podlieha dovozným platbám – do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb; colný dlh vznikol v okamihu prijatia colného vyhlásenia na prepustenie tovaru, ktorý podlieha dovozným platbám, do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb, t.j. 16. novembra 2001.

Colný dlh je legálne definovaný v ustanovení § 2 písm. j/ citovaného zákona a predstavuje sumu dovozných platieb (colný dlh pri dovoze) alebo sumu vývozných platieb (colný dlh pri vývoze), ktorá sa uplatňuje na konkrétny tovar pri jeho dovoze alebo vývoze podľa colných predpisov.

Okamih vzniku colného dlhu, a teda aj začatie plynutia zákonnej prekluzívnej lehoty na oznámenie sumy dovoznej platby (teda colného dlhu), bol upravený kogentne v ustanovení § 397 ods. 2 zákona č. 238/2001 Z. z., ktoré nepripúšťalo akýkoľvek iný spôsob výkladu. Colný dlh v tomto prípade vznikol prijatím colného vyhlásenia; dlžníkom je deklarant. Lehota na určenie sumy dovoznej platby (colného dlhu pri dovoze) plynie tri roky odo dňa vzniku colného dlhu, výnimkou z uvedenej zásady je vznik colného dlhu v súvislosti s konaním, ktoré v čase jeho uskutočnenia malo znaky trestného činu, o čo však v predmetnej právnej veci nejde. Plynutie lehoty sa prerušuje len v prípadoch podania opravného prostriedku alebo žaloby – a to odo dňa nasledujúceho po dni podania opravného prostriedku alebo žaloby až do vydania právoplatného rozhodnutia v konaní o opravnom prostriedku alebo v súdnom konaní (§ 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z.). Lehota pre oznámenie colného dlhu pri dovoze (sumy dovoznej platby) je v zákone kogentne upravená a má prekluzívny charakter; jej márnym uplynutím zaniká colnému úradu právo oznámiť a vyrubiť dlžníkovi

(deklarantovi) colný dlh pri dovoze (sumu dovoznej platby). Z dôvodovej správy k zákonu č. 464/2003 Z. z. (bod 58), ktorým bolo zavedené ustanovenie § 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z. vyplýva, že právna úprava prekluzívnej lehoty, ktorej uplynutím zaniká právo colných orgánov určiť a oznámiť colný dlh, dovtedy v Colnom zákone absentovala, preto sa navrhovanou úpravou táto lehota v Colnom zákone zavádza, čím sa zabezpečí vyššia právna istota deklarantov.

Odvolaací súd sa primárne zaoberal námietkou žalobcu o uplynutí prekluzívnej lehoty na oznámenie sumy dovoznej platby, ktorá má pre vec podstatný význam. V predmetnej právnej veci colný dlh vznikol prijatím colného vyhlásenia formou JCD:

- vo veci R1 – 30. októbra 2001 (JCD 0566406102240),
- vo veci R2 – 16. novembra 2001 (JCD 0566413102650).

V zmysle § 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z. prekluzívna lehota pre oznámenie sumy dovoznej platby (colného dlhu pri dovoze) v prípade rozhodnutia R1 uplynula 30. októbra 2004 a v prípade rozhodnutia R2 dňa 16. novembra 2004 (§ 410 ods. 3 prvá veta, § 453 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z. z., § 27 ods. 23 druhá veta zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov). Uvedená lehota sa však predlžovala po podaní opravného prostriedku v colnom konaní, a to nasledovne:

- **R1 – 1. rozhodnutie č. 525/5664/2004-R1 z 11. júna 2004,**
odvolanie podané 2. júla 2004,
rozhodnutie bývalého Colného riaditeľstva SR nadobudlo právoplatnosť 22. októbra 2004 (medzi podaním odvolania a právoplatnosťou rozhodnutia bývalého colného riaditeľstva sa plynutie lehoty prerušilo - § 410 ods. 3 druhá veta zákona č. 238/2001 Z. z.; *lehota bola prerušená 3 mesiace a 20 dní*),
2. rozhodnutie č. 7038/5664/2004-R1 z 20. decembra 2004,
odvolanie podané 11. januára 2005,
rozhodnutie bývalého Colného riaditeľstva SR nadobudlo právoplatnosť 21. júna 2005 (medzi podaním odvolania a právoplatnosťou rozhodnutia bývalého colného riaditeľstva sa plynutie lehoty prerušilo - § 410 ods. 3 druhá veta zákona č. 238/2001 Z. z.; *lehota bola prerušená 5 mesiacov a 10 dní*),
3. rozhodnutie č. 41999/5664/2005-R1 z 12. novembra 2005,
z administratívneho spisu nie je možné zistiť dátum podania odvolania,

rozhodnutie bývalého Colného riaditeľstva SR nadobudlo právoplatnosť 25. augusta 2006 (medzi podaním odvolania a právoplatnosťou rozhodnutia bývalého colného riaditeľstva sa plynutie lehoty prerušilo podľa § 410 ods. 3 druhá veta zákona č. 238/2001 Z. z.),

- **R2 – 1. rozhodnutie č. 525/5664/2004-R2 z 11. júna 2004,**

odvolanie podané 2. júla 2004,

rozhodnutie bývalého Colného riaditeľstva SR nadobudlo právoplatnosť 22. októbra 2004 (medzi podaním odvolania a právoplatnosťou rozhodnutia bývalého colného riaditeľstva sa plynutie lehoty prerušilo - § 410 ods. 3 druhá veta zákona č. 238/2001 Z. z.; *lehota bola prerušená 3 mesiace a 20 dní*),

2. rozhodnutie č. 7038/5664/2004-R1 z 20. decembra 2004,

odvolanie podané 11. januára 2005,

rozhodnutie bývalého Colného riaditeľstva SR nadobudlo právoplatnosť 21. júna 2005 (medzi podaním odvolania a právoplatnosťou rozhodnutia bývalého colného riaditeľstva sa plynutie lehoty prerušilo - § 410 ods. 3 druhá veta zákona č. 238/2001 Z. z.; *lehota bola prerušená 5 mesiacov a 10 dní*),

3. rozhodnutie č. 41999/5664/2005-R2 z 12. novembra 2005,

z administratívneho spisu nie je možné zistiť dátum podania odvolania, rozhodnutie bývalého Colného riaditeľstva SR nadobudlo právoplatnosť 25. augusta 2006 (medzi podaním odvolania a právoplatnosťou rozhodnutia bývalého colného riaditeľstva sa plynutie lehoty prerušilo podľa § 410 ods. 3 druhá veta zákona č. 238/2001 Z. z.).

Od vzniku colného dlhu vo veci R1 (30. októbra 2001 - § 397 ods. 2 zákona č. 238/2001 Z. z.) do vydania prvostupňového rozhodnutia č. 41999/5664/2005-R1 z 12. novembra 2005 uplynuli tri roky + tri mesiace + pätnásť dní; rozhodnutie bolo teda vydané po uplynutí trojročnej prekluzívnej lehoty zakotvanej v § 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z. Od vzniku colného dlhu vo veci R2 (16. novembra 2001 - § 397 ods. 2 zákona č. 238/2001 Z. z.) do vydania prvostupňového rozhodnutia č. 41999/5664/2005-R2 z 12. novembra 2005 uplynuli tri roky + dva mesiace + 29 dní; rozhodnutie bolo tiež vydané po uplynutí trojročnej prekluzívnej lehoty zakotvanej v § 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z. Colný úrad ani správny orgán druhého stupňa neboli oprávnené po uplynutí trojročnej prekluzívnej lehoty žalobcovi ani colnému dlžníkovi oznámiť sumy dovozných platieb

(colného dlhu pri dovoze), pretože ich oprávnenie uplynutím uvedenej lehoty zaniklo ex lege. Ak napriek tejto skutočnosti colný dlh vyrubili, konali v rozpore s ustanovením § 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z., čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Neobstojí tvrdenie žalovaného, že pri počítaní lehoty má ustanovenie § 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z. povahu *lex generalis* a ustanovenie § 351, § 352 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z. z. *lex specialis*. Vzťah medzi *lex generalis* a *lex specialis* je možné aplikovať a porovnávať len pri ustanoveniach obsahujúcich totožné pravidlo správania sa s tým, že jedno ustanovenie alebo zákon upravuje pravidlo správania sa všeobecne, bez vymedzenia konkrétnych prípadov, ktoré platí *en bloc* (*lex generalis*), kým pri *lex specialis* ide o úpravu totožných pravidiel správania sa so špecifikáciou v konkrétnych, presne určených situáciách, ktoré sa použijú len v týchto situáciách a nie aj v ostatných situáciách; môže ísť aj o určitú odchýlku alebo výnimku zo všeobecného pravidla. V citovaných ustanoveniach však nejde o vzťah *lex generalis* – *lex specialis*:

- ustanovenie § 410 ods. 3 upravuje plynutie lehoty na oznámenie súm dovozných alebo vývozných platieb, z ktorých jedinou možnou výnimkou je spáchanie trestného činu, a zároveň špecifikuje prerušenie plynutia lehoty; citované ustanovenie § 410 ods. 3 má kogentný charakter, preto nepripúšťa iný spôsob výkladu a počítania lehoty,
- § 351 upravuje skončenie režimu dočasné použitie, a
- § 352 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z. z. upravuje spôsob výpočtu sumy dovozných platieb pri tovare prepustenom do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla.

Na použitie zásady *lex generalis* – *lex specialis* by muselo byť vo všetkých troch citovaných ustanoveniach zakotvené plynutie lehôt pre oznámenie colného dlhu s rôznymi odchýlkami. Citované ustanovenia však upravujú odlišné situácie, ktoré nemožno chápať ako všeobecné pravidlo a výnimky z neho. Navyše, ustanovenie § 352 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z. z. sa týka spôsobu výpočtu súm dovozných platieb pri tovare prepustenom do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla, ktorým sú 3 % zo sumy dovozných platieb, ktoré **by sa mali** zaplatiť za uvedený tovar, ak by bol v okamihu prepustenia do režimu dočasné použitie prepustený do režimu voľný obeh, a to za každý aj začatý mesiac, počas ktorého bol tovar v režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla. Ide o dovozné platby, ktoré by sa mali zaplatiť, a nie ktoré sa platia za tovar, ak by bol

prepustený do režimu voľný obeh. Tvrdenie žalovaného, že sumu dovozného cla mohol určiť až 30. apríla 2004, preto nie je pri vzniku colného dlhu podľa § 397 ods. 1 písm. b/ zákona č. 238/2001 Z. z. opodstatnené. Toto tvrdenie žalovaného je aktuálne pri vzniku colného dlhu podľa § 397 ods. 8 zákona č. 238/2001 Z. z., ktorý je však predmetom iného súdneho preskúmovacieho konania (na Najvyššom súde Slovenskej republiky vedenom pod sp. zn. 6Sžf/46/2011), preto sa ním súd v tomto konaní nezaoberal.

Vzhľadom na skutočnosť, že uplynula zákonná prekluzívna lehota na oznámenie sumy dovozných platieb (colného dlhu pri dovoze) podľa § 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z., správne orgány oboch stupňov neboli oprávnené sumy dovozných platieb (colného dlhu pri dovoze) žalobcovi a deklarantovi určiť, oznámiť a vyrubiť. Ak tak napriek tomu urobili, v ich konaní sa vyskytla vada, ktorá mala vplyv na zákonnosť rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov (§ 250ja ods. 3 prvá veta, § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku) a ktorá sama osebe predstavuje dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovaného. Odvolací súd sa preto ďalšími námietkami žalobcu nezaoberal. Keďže krajský súd nesprávne vyhodnotil pre vec podstatnú námietku žalobcu týkajúcu sa uplynutia prekluzívnej lehoty podľa § 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z., jeho rozhodnutie malo tiež vady, ktoré mali vplyv na zákonnosť rozhodnutia krajského súdu.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 388/2006-77 zo dňa 7. júna 2011, tak že rozhodnutie právneho predchodcu žalovaného Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1846/06/1 zo dňa 3. augusta 2006 zrušil a vec vrátil žalovanému správny orgán na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku). V ďalšom konaní žalovaný zohľadní plynutie lehoty na oznámenie dovozných platieb podľa § 410 ods. 3 zákona č. 238/2001 Z. z.

Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov konania vo výške 1.181,09 € podľa § 224 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o trovách konania na súde prvého stupňa. Odvolací súd pri výpočte náhrady trov konania vychádzal z vyhlášky Ministerstva

spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) a jej ustanovení § 11 ods. 1 v znení účinnom do 31. mája 2009, § 11 ods. 3 v znení účinnom od 1. júna 2009, § 11 ods. 4 v znení účinnom od 1. júna 2010, § 14 v znení účinnom do 31. mája 2010, § 14 v znení účinnom od 1. júna 2010, § 18 ods. 3 v znení účinnom do 31. mája 2009, § 18 ods. 3 v znení účinnom od 1. júna 2009, § 20a, § 20b. Celková výška náhrady trov prvostupňového aj odvolacieho súdneho preskúmvacieho konania pozostáva z nasledovných úkonov právnej služby a zaplatených súdnych poplatkov:

- prevzatie a príprava vecí v roku 2006 – 41,82 € (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky v znení účinnom do 31. mája 2010),
- podanie žaloby na súd 17. októbra 2006 – 41,82 € (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky v znení účinnom do 31. mája 2010),
- vyjadrenie žalobcu z 23. júla 2009 k vyjadreniu žalovaného – 115,90 € (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky v znení účinnom do 31. mája 2010),
- odvolanie z 12. októbra 2009 proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 388/2006-29 z 8. septembra 2009 – 115,90 € (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky v znení účinnom do 31. mája 2010),
- účasť na pojednávaní pred krajským súdom 17. mája 2011 – 123,58 € (§ 14 ods. 1 písm. c/ v znení účinnom od 1. júna 2010),
- odvolanie zo 4. augusta 2011 proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 388/2006-77 zo 7. júna 2011 – 123,58 € (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky v znení účinnom od 1. júna 2010),
- režijný paušál v roku 2006 = 10,88 € (2x 5,44 €), v roku 2009 = 13,90 € (2x 6,95 €), v roku 2011 = 14,82 € (2x 7,41 €),
- daň z pridanej hodnoty:
 - o do 31. mája 2009 – 19 % z 83,64 € = 15,89 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom do 31. mája 2009, § 20a vyhlášky),
 - o od 1. júna 2009 do 31. decembra 2010 – 19 % z 245,7 € = 46,68 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom od 1. júna 2009),
 - o od 1. januára 2011 – 20 % z 261,98 € = 52,39 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom od 1. júna 2009),

- zaplatený súdny poplatok za:
 - o žalobu – 331,93 €
 - o odvolanie z 12. októbra 2009 proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 388/2006-29 z 8. septembra 2009 – 66 €,
 - o odvolanie zo 4. augusta 2011 proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 388/2006-77 zo 7. júna 2011 – 66 €.

Odvolací súd žalobcovi nepriznal náhradu trov konania za účasť na pojednávaní pred krajským súdom 8. septembra 2009, pretože žalobca ani jeho právny zástupca sa na tomto pojednávaní nezúčastnili (zápisnica o pojednávaní z 8. septembra 2009 – č.l. 27 súdneho spisu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 21. novembra 2012

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth